

JIŘÍ ZYGMA

POKŘIVENÝ CHARAKTER

ANEB

HROMOSVOD PRO BLESKY VŠEHO DRUHU
„STŘEDOVĚKÁ” MORALITA O TŘECH DĚJSTVÍCH

Pokřivený charakter

aneb

Hromosvod pro blesky všeho
druhu

("středověká" moralita o třech dějstvích)

Postavy:

I. dějství – II. dějství – III. dějství

Ichtiofob – Misogyn – Mýtoman

Telefonistka

Hradil – Třasořitka – Hradil

Hnízdilová – Edita – Edita

Břídilová – Světlana – Břídilová

Zřídil – Žalářník – Žalářník

Různé postavy v rozličných dějstvích hrají titíž herci.

Dějství I.

Kuchyň (vlevo) je zařízená hypermoderně. Indukční vařič a teflonové pánve. Barový stolek a židle. Dvojitá lednice (vpravo). Rozečtené knihy rozesté po koberci a sedačce (přede dveřmi uprostřed vpravo). Neumyté nádoby ve dřezu. Vlevo francouzské okno s průsvitem na balkón ven, avšak zatažené černými závěsy. Pevná telefonní linka dominuje komodě vlevo vedle dveří.

Ichtiofob ležící na podlaze je zakrytý různými závěsy a oblečením - takřka ho nejde vidět. Zazvoní telefon. Ichtiofob se postupně téměř jako zdrogovaný vymaňuje zpod látkového vězení, až se dopravuje k tomu, že telefon zvedne.

TELEFONISTKA Už jste hradil, pane Hradil?

ICHTIOFOB Co prosím? To musí být nějaký omyl. Pan Hradil bydlí nade mnou a já jsem pouze jeho podnájemník.

TELEFONISTKA Takže hradit ani nebudete, ano?

ICHTIOFOB Jak říkám, pokud chcete mluvit s panem Hradilem, musíte na konci vytočit 665.

TELEFONISTKA Ani v nejbližší době nic neuhradíte?

Zaklepání na dveře.

ICHTIOFOB Vydržte na telefonu. Někdo klepe.

Ichtiofob odloží telefon a otevře dveře.

Za nimi se vyčítavě objevuje pan Hradil.

ICHTIOFOB Á, dobrý den! Zrovna jsem o vás mluvil, potřebuji vás tady na telefonu, je to asi nějaký omyl.

Ichtiofob ukazuje na sluchátko a Hradil se jej nechápavě chopí.

HRADIL Ano, slyším?

TELEFONISTKA Jak si tedy přejete, pane Hradil, budete to mít s veškerými sankcemi. Neuhradíte-li veškeré své závazky včas, musíte počítat i s tím nejhorším. Nashle.

Je slyšet vyvěšení hovoru. Hradil nechápavě ještě jednou pro jistotu otestuje sluchátko a pak nechápavě zavěsí.

HRADIL Já, že nehradím včas? A vy už konečně poslouvejte! Jestli mi do konce týdne nedoplatíte nájem, okamžitě vás vystěhují! Poroučím se.

Hradil zamíří ke dveřím, které ve spěchu zůstaly otevřené a jimiž lze vidět schodiště nahoru do jeho bytu. S odchodem jimi našťavaně bouchne.

ICHTIOFOB

To je zase den! (*Otevírá lednici.*) Nemám rád ryby a v ledničce zůstala od tetičky jen makrela. Až moc dobře ví, že je nesnáším, ale přesto mi ji koupila. Jako bych snad byl nějaká mlsná kočka! Tetička! Jako cyklista na doping, který je za jízdy poháněn infuzí! Tak si připadám! Drogy? Ne! Umírám z téhle společnosti. Z Hradilů a telefonních operátorek! Ach jo! Nemám rád spoustu věcí včetně ryb, ale tohle! Minule mi řekl, že mám pokřivený charakter! Ale kdo tady má pokřivený charakter? Naopak. Já jsem jako hromosvod pro blesky všeho druhu, jak ovocný mix, ve kterém se koncentrují všechny shnilé splašky světa. A ještě abych dnes jedl rybu. To po mně přece nikdo nemůže chtít!

Opět zazvoní telefon.

No to snad není možný! Dneska!

Ichtiob jde znovu k telefonu a zvedne ho. Hlas telefonistky v telefonu je stále ten stejný, ale vždy se jedná o jinou osobu.

Ano?